

SEJM USTAWODAWCZY
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

Druk N-r 2646.

MINISTERSTWO SKARBU
N-r 6700 DK.

Warszawa, dnia 2 kwietnia 1921 r.

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dn. 23 marca 1921 r. mam zaszczyt przesłać, zgodnie z postanowieniem art. 35 Tymczasowego Regulaminu Obrad Sejmu Ustawodawczego Rzeczypospolitej Polskiej, **projekt ustawy o rejestracji i stemplowaniu tytułów długu przedwojennego Austrii i Węgier**, z prośbą o przedłożenie go Sejmowi Ustawodawczemu, jako wniosku nagłego.

Minister
Steczowski

2 załączniki.

Do
Pana Marszałka Sejmu Ustawodawczego
Rzeczypospolitej Polskiej
w Warszawie.

Ustawa

z dnia . . . . . 1921 r.

o rejestracji i stemplowaniu tytułów długu przedwojennego Austrii i Węgier.

Art. 1.

Zarządza się rejestrację i ostemplowanie tytułów długu Austrii i Węgier, wydanych do dnia 28 lipca 1914 roku włącznie, a znajdujących się na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, oraz rejestrację takichże tytułów, znajdujących się zagranicą, a będących własnością obywateli, instytucji i władz polskich.

Art. 2.

Osoby i instytucje, będące właścicielami tytułów, wskazanych w art. 1, lub mające rzeczony tytuły w swem przechowaniu lub zarządzie, obowiązane są przedstawić je, w terminie dwumiesięcznym od dnia rozpoczęcia rejestracji na podstawie niniejszej ustawy, we właściwych miejscach rejestracji.

Art. 3.

Po przeprowadzeniu przez Komisję Odszkodowań, w myśl art. 203 Traktatu Pokoju między Mocarstwami Sprzymierzonymi i Stowarzyszonymi a Austrią, podpisanego w Saint Germain en Laye 10 września 1919 r., podziału długu austriackiego, zaciągniętego do dnia 28 lipca 1914 r. włącznie, na zabezpieczony specjalnymi obiektami majątkowymi i niezabezpieczony, Minister Skarbu wyda, zgodnie z postanowieniem ust. 3 aneksu do tegoż art. 203, zarządzenie celem przejęcia odpowiedzialności za tytuły niezabezpieczonego długu państwowego austriackiego, ostemplowane i zarejestrowane na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, oraz za tytuły tegoż długu, zabezpieczonego obiektami majątkowymi, przejętymi przez Rzeczpospolitą Polską.

Takie samo zarządzenie wyda Minister Skarbu, po przeprowadzeniu przez Komisję Odszkodowań podziału tytułów długu państwowego węgierskiego, zaciągniętego do dnia 28 lipca 1914 r., w myśl art. 186 Traktatu Pokoju między Mocarstwami Sprzymierzonymi i Stowarzyszonymi a Węgrami, a podpisanego w Trianon 4 czerwca 1920 r., odnośnie do tytułów tego długu, zgodnie z postanowieniem ust. 3 aneksu do tegoż art. 186.

Art. 4.

Obywatele polscy i instytucje, mające siedzibę na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, będący właścicielami tytułów wskazanych w art. 1, a nie znajdujących się w ich osobistym władaniu, zgłaszają te tytuły we właściwych miejscach rejestracji i utrzymują odpowiednie zaświadczenia, na których podstawie tytuły zgłoszone ulegają dodatkowemu ostemplowaniu za ich przedstawieniem, niezależnie od upływu terminu rejestracji i ostemplowania, w terminie dodatkowym, ustalonym w drodze rozporządzenia.

Art. 5.

Władze i urzędy państwowe polskie, które objęły agendy po b. władzach i urzędach austriackich, położonych na obszarach wchodzących obecnie w skład Rzeczypospolitej Polskiej, przedstawiają do rejestracji spisy walorów podpadających pod działanie niniejszej ustawy, które zostały przez odnośne władze i urzędy austriackie wywiezione i dotąd nie zwrócone. Postanowienie art. 4 o dodatkowym ostemplowaniu zgłoszonych walorów ma zastosowanie do walorów, zarejestrowanych na zasadzie niniejszego artykułu.

Art. 6.

Dokonanie rejestracji i ostemplowania walorów, wskazanych w art. 1, powierza się:

- a) władzom i urzędom skarbowym,
- b) instytucjom kredytowym, które będą do tego upoważnione.

Zagranicą rejestrację powierza się konsulatom i przedstawicielstwom Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 7.

Niewykonanie obowiązku wymienionego w art. 2 pociąga za sobą konfiskatę nieprzedstawionego tytułu, na zasadzie orzeczenia władzy skarbowej.

Art. 8.

Z dniem wejścia niniejszej ustawy w życie zabrania się na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej wszelkiego obrotu niestemplowanymi tytułami długu Austrii i Węgier, wydanymi do dn. 28 lipca 1914 r., oraz wywozu walorów, wskazanych w art. 1, zagranicę.

Przekroczenie przepisów powyższego ustępu pociąga za sobą konfiskatę przedmiotów przekroczenia, niezależnie od kar, mogących przypadać na zasadzie innych przepisów, w szczególności zaś przepisów wydanych lub mogących być wydanymi w przyszłości na podstawie ustawy z dnia 9 lipca 1920 r. w przedmiocie udzielenia Rządowi pełnomocnictw do wydawania rozporządzeń w sprawie regulowania obrotu pieniężnego z krajami zagranicznymi (Dz. Ust. Rz. P. Nr 56 z r. 1920 poz. 34).

Do orzekania są upoważnione na obszarze b. Zaboru Austrjackiego sądy karne do spraw skarbowych, na obszarze b. Zaboru Rosyjskiego—sądy pokoju i na obszarze b. Zaboru Pruskiego—sądy administracyjne.

Art. 9.

Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrami Spraw Zagranicznych i Sprawiedliwości oraz z Prezesem Głównego Urzędu Likwidacyjnego, a w b. Dzielnicy Pruskiej Ministrowi tej Dzielnicy w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Spraw Zagranicznych i Sprawiedliwości oraz z Prezesem Głównego Urzędu Likwidacyjnego.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Uzasadnienie.

Traktat pokoju między Mocarstwami Sprzymierzonymi i Stowarzyszonymi a Austrią, podpisany w Saint Germain en Laye 10 września 1919 r., zawiera w art. 203 i w aneksie do tego artykułu postanowienia co do rejestracji, stemplowania i podziału długu przedwojennego Austrii. W myśl tych postanowień każde z państw tak zw. „sukcesyjnych“ t. j. każde z państw, któremu jedno z terytorjów b. Monarchji Austriacko-Węgierskiej zostało oddane, oraz każde z państw powstałych z rozczłonkowania tej monarchji, włączając w to Austrię, będzie musiało wziąć na siebie odpowiedzialność za część dawnego (tego, jaki był 28 lipca 1914 r.) długu austriackiego:

- a) zabezpieczonego dobrami, oddanymi rzeczonemu państwu i
- b) niezabezpieczonego długu austriackiego.

Podział: ad b) będzie dokonany przez komisję odszkodowań na podstawie przeciętnej trzech lat finansowych 1911, 1912 i 1913 według stosunku pomiędzy dochodami z danego terytorjum a całością dochodów z całej monarchji.

Wybór dochodów najlepiej obrazujących stan finansowy pozostawiony jest komisji odszkodowań.

Przy najkorzystniejszym dla Polski podziale — według normy podatku zarobkowego — część długu niezabezpieczonego, przypadającego na Polskę, wyniesie około 6% ogółu, przy mniej korzystnym — według ogólnych norm podatkowych około 12 do 14%. Za dług specjalnie zabezpieczony dobrami, na jego terytorjum położonymi — będzie każde z państw odpowiedzialne bezpośrednio wobec posiadaczy odnośnych walorów. Za dług, niezabezpieczony takimi dobrami, będzie państwo odpowiedzialne bezpośrednio tylko wobec posiadaczy tych walorów, które znajdują się na jego terytorjum; ewentualną nadwyżkę będzie musiało to państwo oddać komisji odszkodowań, celem spłaty przez nią tym państwom, które posiadają nadmiar odnośnych walorów, oraz zagranicznym w stosunku do b. Monarchji Austriacko-Węgierskiej, posiadaczom walorów. W celu więc skontyngentowania ilości walorów dawnego niezabezpieczonego długu Austro-Węgier, znajdujących się na terytorjum każdego państwa sukcesyjnego, każde takie państwo obowiązane jest zarejestrować i ostemplować walory tego długu, znajdujące się na jego terytorjum, w terminie przez komisję odszkodowań wyznaczonym na dzień 16 kwietnia 1921 roku.

Ponieważ według przybliżonych obliczeń ilość walorów dawnego długu niezabezpieczonego Austrii i Węgier, znajdujących się na terytorjum Polski, wynosi nie powyżej 3% ogółu, należy się spodziewać, że Polska będzie zmuszona nader znaczne sumy przelać do komisji odszkodowań, celem wyrównania brakującej części przypadającego nań długu. Wobec tego projekt obejmuje nietylko rejestrację i stemplowanie walorów, znajdujących się na terytorjum Polski, lecz również rejestrację walorów, będących własnością obywateli polskich, a znajdujących się poza granicami

Polski. Do tej ostatniej kategorii należeć będą przede wszystkim walory zdeponowane przez obywateli polskich w bankach w Wiedniu i (w mniejszej ilości) w Pradze. Dane z tej ostatniej rejestracji zostaną przedstawione komisji odszkodowań w celu uzyskania zezwolenia na objęcie bezpośrednio przez Rząd Polski odpowiedzialności za odnośne walory. Ponadto projekt przewiduje rejestrację tytułów długu nietylko niezabezpieczonego, lecz również i zabezpieczonego, gdyż podział długu na zabezpieczony i niezabezpieczony nie został jeszcze przez komisję odszkodowań dokonany.

Nagłość wniosku uzasadnia konieczność jaknajszybszego wprowadzenia ustawy w życie, tak ze względu na poważny interes, który mają posiadacze tytułów długu przedwojennego Austrii i Węgier w jaknajszym ostepowaniu, a co za tem idzie, i przejęciu przez Polskę zarejestrowanych walorów, jak szczególnie z uwagi na wyznaczony przez komisję odszkodowań termin 16 kwietnia 1921 r. dla przeprowadzenia rejestracji.